

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/117/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518010536
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3518010536.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom Mgr. Jánom Odnogom, v trestnej veci obžalovaného J. T. K., N. XX.X.XXXX M. W. A., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 16.7.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný: J. T. K., N. XX.X.XXXX M. W. A., trvale bytom Ľ. XXXX/X, Ž., prechodne B. X, A. - F., t. č. v ÚVTOS a ÚVV Ilava,

je vinný, že

po tom, čo sa sám intoxikoval kombináciou požitia alkoholu a benzodiazepínov, čím sa priviedol do stavu nepríčetnosti, dňa 19.08.2018 v čase o 21.00 h v Hornej Strede, pri reštaurácii RIO, po tom, čo na výzvu policajta Obvodného oddelenia PZ Nové Mesto nad Váhom v zmysle ustanovenia § 18 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov odmietol preukázať svoju totožnosť v dôsledku čoho bol podľa § 18 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore, predvedený na Obvodné oddelenie PZ Nové Mesto nad Váhom za účelom preukázania jeho totožnosti, pričom počas služobného zákroku kládol aktívny odpor a fyzicky napádal policajtov Obvodného oddelenia PZ Nové Mesto nad Váhom práp. Q. E. a nstržm. V. A. tak, že ich kopal do oblasti rebier, udieral svojou hlavou a ramenami, pričom jeden z útokov smeroval ľavým kolenom na hrudník práp. Q. E., ktorý tento útok vykryl pravou rukou, a preto príslušníci PZ následne použili hmaty, chvaty, údery a kopy sebaobrany na prekonanie odporu a odvrátenie útoku podľa § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore na zabezpečenie bezpečnosti svojej osoby, v dôsledku čoho nstržm. V. A. utrpel zranenia - pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého predlaktia s dobou liečenia najmenej 7 dní a obmedzením v bežnom spôsobe života najmenej 1 týždeň-a policajt práp. Q. E. utrpel zlomeninu V. záprstnej kosti pod hlavicou na pravej ruke s posunom kostných úlomkov, ktoré si vyžiadali dobu liečenia od 19.08.2018 do 08.10.2018, počas ktorej bol poškodený obmedzený v bežnom spôsobe života najmenej 4 týždne,

t e d a

požitím návykovej látky sa úmyselne priviedol do stavu nepríčetnosti, v ktorom sa dopustil konania, ktoré má inak znaky zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona,

č í m s p á c h a l

zločin opilstva podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Trestného zákona, § 36 písm. c), l), § 37 písm. f) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obvineného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obvinenému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 633/18/3304-33 zo dňa 11.12.2018 na obžalovaného J.. T. K., N.. XX.X.XXXX M. W. A. pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe, že „dňa 19.08.2018 v čase o 21.00 h v Hornej Strede, pri reštaurácii RIO, po tom, čo na výzvu policajta Obvodného oddelenia PZ Nové Mesto nad Váhom v zmysle ustanovenia § 18 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov odmietol preukázať svoju totožnosť v dôsledku čoho bol podľa § 18 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore, predvedený na Obvodné oddelenie PZ Nové Mesto nad Váhom za účelom preukázania jeho totožnosti, pričom počas služobného zákroku kládol aktívny odpor a fyzicky napádal policajtov Obvodného oddelenia PZ Nové Mesto nad Váhom práp. Q. E. a nstržm. V. A. tak, že ich kopal do oblasti rebier, udieral svojou hlavou a ramenami, pričom jeden z útokov smeroval ľavým kolenom na hrudník práp. Q. E., ktorý tento útok vykryl pravou rukou, a preto príslušníci PZ následne použili hmaty, chvaty, údery a kopy sebaobrany na prekonanie odporu a odvrátenie útoku podľa § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore na zabezpečenie bezpečnosti svojej osoby, v dôsledku čoho nstržm. V. A. utrpel zranenia - pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého predlaktia s dobou liečenia najmenej 7 dní a obmedzením v bežnom spôsobe života najmenej 1 týždeň-a policajt práp. Q. E. utrpel zlomeninu V. záprstnej kosti pod hlavicou na pravej ruke s posunom kostných úlomkov, ktoré si vyžiadali dobu liečenia od 19.08.2018 do 08.10.2018, počas ktorej bol poškodený obmedzený v bežnom spôsobe života najmenej 4 týždne“.

Súd na hlavnom pojednávaní v dňoch 10.1.2019, 30.1.2019, 19.2.2019, 12.7.2019 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodených V. A.K. P. Q. E., svedkov V. D.K., Z. Q., N. Š., V. Q., B. S., D. V., B. R., V. B. F., F. V. J. F., W., prečítaním odborných vyjadrení znalca V. V. W. a oboznámením listinných dôkazov tak ako to vyplýva zo zápisníc o hlavnom pojednávaní vrátane oboznámenia spisu Okresného súdu Bratislava 3T/57/2018 a na hlavnom pojednávaní dňa 16.7.2019 vyhlásil rozsudok.

Obžalovaný J.. T. K. na hlavnom pojednávaní dňa 10.1.2019 uviedol, že ho mrzí čo sa stalo a ľutuje to, ale nepamätá si vôbec na to z dôvodu, že bol pod silnými sedatívami a antidepresívami, čo kombinoval s alkoholom. Myslí si, že sa to asi stalo, lebo to viacerí ľudia na neho hovorili. Vypil asi 0,7 litra tvrdého alkoholu, najskôr na oslave, pil whiskey, potom si kúpil ešte aj fľašku alkoholu do auta, asi slivovicu. V aute už nevie koľko vypil. Piť začal asi od obeda toho dňa. Užíval lieky neurol, čo je benzodiazepín a paretín, čo je antidepresívum. Tieto lieky mal ordinované lekárom. Paretínu užil normálnu dávku, ale neurolu užil 7 tabletiiek, ale mal užiť iba jednu. Všetky lieky užil ešte ráno v Bratislave okolo 9tej, 10tej naraz. Nevidela to jeho priateľka. Tej povedal, že užil len 4. Povedal jej naschvál menej, aby mu nenadávala, že užil moc. Užil ich toľko preto, lebo bol vo väzbe a následne sa prvý krát mal stretnúť s rodinou, tak bol nervózny a chcel sa ukludniť. Vo väzbe dostával tiež ordinovanú dávku, 1 tabletku denne. Obžalovaný navštevoval psychiatra a uviedol, že mal vedomosť, že kombinovať jeho lieky s alkoholom by sa vo väčšom množstve nemalo. Obžalovaný uviedol, že si pamätá iba príchod do reštaurácie, resp. večeru, vie, že jedol kačku, vraj tam pil aj pivo, ale to si už nepamätá, do reštaurácie sa šiel s priateľkou najesť, zdalo sa mu, že sa tam ľudia o ňom rozprávajú. Potom si už nič nepamätá. Pamätá si až ako sa zobudil potom ráno v CPZ-ke. Obžalovaný uviedol, že alkohol v minulosti požíval pravidelne. Asi 6 rokov pravidelne pil asi 5 krát do týždňa aj veľké množstvo alkoholu. Liečil sa aj u psychiatra. Aj počas tohto obdobia, kedy pravidelne pil, mal ordinované a užíval lieky, ktoré užil aj v deň skutku. Nikdy predtým ale

neužil také veľké množstvo liekov v kombinácii s alkoholom ako v deň skutku. Obžalovaný po výsluchu poškodených E. P. A. sa vyjadril, že ho mrzí, čo sa stalo, čo im spôsobil, ospravedlnil sa za to, čo spravil, ale naozaj si to nepamätá.

Poškodený Q. E., príslušník policajného zboru na hlavnom pojednávaní dňa 10.1.2019 uviedol, že ich ako hliadku volali dňa 19.8.2018 do Hornej stredy, do reštaurácie RIO na pomoc inej hliadke, kde malo dôjsť k napadnutiu. Keď tam prišli, obžalovaný s asi kuchárom ležal na zemi, ten hovoril, že obžalovaný ho z ničoho nič napadol, keď spratával terasu, že sa pohádal s priateľkou. Zobrali obžalovaného bokom, on povedal že nevie čo sa stalo, že sa nič nestalo. Chceli predviesť obžalovaného na oddelenie, lebo nemal občiansky preukaz, obžalovaný sa vyhrážal, že takých oko sú oni, on bije. Priložili mu putá a keď ho predvádzali a viedli k vozidlu, kolega otváral dvere, snažil sa udierať okolo seba aj hlavou, kolenom mu vyletelo na ľavú stranu hrude, on ho vykryl rukou a zacítil koleno na ruke, tým sa mu zlomil malíček, potom použili aj hmaty, chvaty. Potom zavolali ďalšiu hliadku, aby ho eskortovala, po použití donucovacích prostriedkov bol obžalovaný akoby mimo realitu. Obžalovaný bol agresívny, odmietal odpovedať na otázky, on uvádzal, že v Žiline bije policajtov, odmietal sa rozprávať k veci. Rozprávali sa aj s priateľkou obžalovaného, ktorá uviedla, že sa obžalovaného bojí, že zostal agresívny, že sa bojí ísť domov. Hovorila, že sa išli do reštaurácie najesť a z ničoho nič začal byť obžalovaný agresívny, napádal aj ju, že bol agresívny, uvádzala, že vypil pivo. Dychovú skúšku vykonali až na oddelení. Najskôr sa s obžalovaným rozprával kolega A. s V. D. a svedok vyťažoval poškodených. Potom sa vymenil s kolegom D., ten šiel za poškodenými, svedok šiel za obžalovaným, ale nedozvedel sa nič, lebo obžalovaný bol agresívny. To, že povedal, že sa mu zdal mimo realitu niekedy bolo, že raz povedal, že sa prišli najesť do reštaurácie a potom zrazu, že on ich všetkých zbije. Svedok sa nejavil ako opitý. Svedok uviedol, že mu obžalovaný spôsobil zranenie, zlomeninu malíčka, mal sadru, rehabilitácie, bol PN 1,5 mesiaca.

Poškodený V. A. na hlavnom pojednávaní dňa 10.1.2019 uviedol, že dňa 19.8.2018 boli aj s druhou hliadkou velený na preverenie oznámenia do Hornej stredy, že osoba má napádať personál reštaurácie. Po príchode videli ako obžalovaný s kuchárom ležali na zemi akoby po bitke. Rozdelili ich. Chceli zistiť, čo sa stalo, on s kolegom D. si zobrali obžalovaného bokom, chceli zistiť jeho totožnosť, obžalovaný bol agresívny, arogantný na otázku ako sa volá, odpovedal, že „rád bijem takých ako ste vy“. Totožnosť neoznámil povedal, že doklady ukazovať nebude. K veci, teda prečo sa pobil s kuchárom neodpovedal nič. Aj na otázku k veci, skutku odpovedal, že rád bije takých ako vy, jedného takého som skoro zabil. Ešte povedal, že on nebude platiť takú vysokú sumu za kačice. Kolega E. s kolegyňou Q. vyťažovali personál reštaurácie k veci. Následne sa kolega D. s E. vymenili. Svedok sa s kolegom E. rozhodli, že predvedú obžalovaného na stanicu za účelom zistenia totožnosti, keďže ju nechcel sám preukázať, potom mu nasadili putá a ako ho viedli k ich autu, obžalovaný začal klásť aktívny odpor, začal ich napádať, začal sa metať, skákať, začal ich napádať, udieral kolenami, hlavou, ramenami, okrem spútaných rúk sa snažil udierať všetkým čím mohol, boli použité donucovacie prostriedky, bol prevezený na obvodné oddelenie. Svedok utrpel zranenie na predlaktí, tam ho obžalovaný udrel hlavou, mal pomliaždeniny, na PN-ku nešiel. Pár dní ho zranenie bolelo, okrem bolesti obmedzenia nepociťoval. Svedok uviedol, že obžalovaný sa javil ako opitý, pod vplyvom alkoholu alebo iných látok.

Svedok V. D.Á. na hlavnom pojednávaní dňa 10.1.2019 uviedol, že dňa 19.8.2018 boli privolaní ako hliadka do Hornej stredy, do reštaurácie RIO, kde mala nejaká osoba, zákazník napádať kuchára. Keď prišli, kuchár držal napadajúceho na zemi. Potom ho pustil. Svedok s kolegom A. zobrali obžalovaného bokom, pýtal sa, čo sa stalo, on povedal niečo z cesty, že kuchár mal spať s jeho priateľkou, že žiarlil a niečo o kačkách, že si kúpil kačku. Kolegom mal aj povedať, že si nič nepamätá. Potom obžalovaného svedok nechal s kolegom A. a on šiel za kuchárom a majiteľkou, ktorá opisovala, čo sa stalo, že obžalovaný prišiel a napadol kuchára. Potom kolega E. išiel za kolegom A. za obžalovaným. Svedok vyťažoval kuchára a majiteľku s kolegyňou Q.. Druhá hliadka ho chceli prevádzať na stanicu, vtedy si písal údaje. Zakričala kolegyňa, že sa tam niečo deje, že sa obžalovaný vzpiera, bežal tam, keď tam prišiel už bol obžalovaný spacifikovaný, samotný útok nevidel, ale keď prišiel, pýtal sa kolegov, či sú v poriadku, kolega E. povedal, že má čosi s prstom, kolega A. hovoril, že ho bolí ruka v oblasti predlaktia. Potom osobu eskortovali na útvar. Priateľka obžalovaného im povedala, že sa ho bojí, že taký útok už spáchal raz alebo dva krát. Povedala, že mal pivo, a že berie nejaké lieky. Svedok dodal, že obžalovaný sa mu už následne na stanici vyhrážal, že mu zabije celú rodinu, že má kontakty, peniaze, že keď ho pustia, tak mu zabije rodinu, toto obžalovaný svedkovi stále opakoval. Taktiež obžalovaný hovoril, že je to také jeho hobby, napádať policajtov, a že sú všetci žebráci, on zarába obrovské peniaze, je bohatý. Svedok uviedol, že obžalovaný sa mu javil pod vplyvom alkoholu, mal také sklenné oči.

Svedkyňa Z. Q. na hlavnom pojednávaní dňa 10.1.2019 uviedla, že 19.8.2018 mala službu s kolegom D.K., kde boli privolaní do Hornej Stredy, kde mal neznámy muž napádať obsluhu. Keď prišli na miesto, kuchár už držal obžalovaného na zemi, ten bol agresívny, kričal tam stále. Majiteľka reštaurácie im povedala, čo sa stalo, že obžalovaný s priateľkou už nemali peniaze na zaplatenie jedla. Obžalovaný mal obviňovať obsluhu, že spáva s jeho priateľkou. Následne ho mal napadnúť. Prišli tam aj kolegovia z druhej hliadky, zobrali obžalovaného nabok, chceli zistiť jeho totožnosť. Ona s kolegom A. potom ostala pri svedkoch a napadnutom, potom prišiel za ňou V. D., že obžalovaný nechcel uviesť ako sa volá. Kolegovia E., A. sa rozhodli, že ho zoberú na overenie totožnosti, potom išli okolo nich s obžalovaným k autu, svedkyňa videla ako zrazu obžalovaný začal vyskakovať, začal hlavou udierať, z jednej strany kolegu, z druhej strany kolegu, vyskakoval na nich a udieral ich aj kolenami, povedala to kolegovi D., aby išiel za nimi. Keď prišla svedkyňa, držali ho ešte na zemi. Potom sa kolegovia začali sťažovať, že jeden má niečo s malíčkom a druhého bolí ruka. Následne eskortovali obžalovaného na oddelenie. Jeho priateľka im hovorila, že nech ho zoberú, že je nebezpečný, že sa ho bojí. Hovorila, že nech si dajú pozor, že už raz zaútočil na policajtov, že už aj jej niečo spravil, ale že odmietla na neho podať oznámenie. Hovorila aj, že obžalovaný požíva alkohol a keď si vypije, býva agresívny. Obžalovaný mal obviňovať kuchára, že spáva s jeho priateľkou, že ho preto napadol. Obžalovaný sa jej javil pod vplyvom alkoholu, zdalo sa jej, že dosť.

Svedok N. Š. na hlavnom pojednávaní dňa 10.1.2019 uviedol, že dňa 19.8.2018 sa stalo všetko presne to, čo sa čítalo v obžalobe. Obžalovaný prišiel do reštaurácie, objednali si jesť. Zjedli dve porcie, tri si objednali zabaliť. Na tie tri nemali peniaze. Išli si vybrať peniaze. Boli na parkovisku, asi hodinu, hádali sa na parkovisku. Priateľka obžalovaného prišla na terasu a telefonovala tam, svedok si tam skladal na terase stoličky. Potom tam prišiel aj obžalovaný a začal rozprávať, že tam svedok s jeho priateľkou rieši, svedok si obžalovaného nevyšimľal, že čo vlastne rozpráva, že ju ani nepozná, tak si robil ďalej svoje a obžalovaný ho napadol. Svedok s priateľkou obžalovaného sa ani nerozprával. Obžalovaný zaútočil tak, že skríkol najskôr, že kam ideš ty kokot, potom ešte vulgárne nadával a udril svedka, ten si odviazal zásteru a už boli na zemi. Najskôr búchal obžalovaný svedka, potom sa to otočilo, zápasenie trvalo maximálne 5 minút. Má natrhnuté ucho a jazvu, kde sa do neho obžalovaný zahryzol. Svedok to neriešil, nevyhľadával ani lekára. Podarilo sa mu obžalovaného dostať do páky a držal ho, až do príchodu polície, tí keď prišli, povedali, že ho môže pustiť. Pustil ho, zobrali si ho nabok, niečo sa rozprávali, potom mu nasadili putá a išli k autu, obžalovaný na nich zaútočil najprv hlavou, plecami, kolenami, dvaja si nevedeli rady, prišiel tam aj tretí, tak ho spacifikovali na zemi. Svedok videl aj ako sa snažil kopnúť obžalovaný jedného z policajtov, ktorý to vykryl rukou a potom tento policajt ešte prišiel za svedkom, či nemá ľad, že asi má zlomený prst. Keď bol už na zemi, svedok už viac nevidel, čo sa dialo. Svedok uviedol, že obžalovaný vypil asi jedno pivo, ani to celé nedopil. Obžalovaný sa mu javil ako pod vplyvom omamných a psychotropných látok, mal lesklé červené oči, javil sa ako nepríčetný. Ešte keď večerali, obžalovaný sa skôr stále usmieval.

Svedkyňa V. Q. na hlavnom pojednávaní dňa 10.1.2019 uviedla, že dňa 19.8.2018 pracovala v reštaurácii RIO, kde prišiel obžalovaný s priateľkou, objednali si kačičku, najedli sa, priniesla im účet. Zaplatili iba zjedené jedlo, zabalené nezaplatili, nemali peniaze, tak, že si šli vybrať. Stáli následne dlho na parkovisku pred reštauráciou, potom sa vrátila priateľka, prišla na terasu, tam telefonovala, kde kuchár spratoval terasu, videla zvnútra ako obžalovaný napadol fyzicky jej kuchára. Medzitým obžalovaný bil kuchára, aj ho zakusol, na to ho ale kuchár spacifikoval, prišli policajti, tak ho zobrali. Potom videla ako obžalovaný napadol policajtov keď ho viedli k autu. Napadol policajtov ako prvý, oni sa bránili. Obžalovaný sa jej javil taký zvláštny, akoby opitý, aj bol drzý. Obsluhovala ich pri stole, asi 2,3 krát najskôr sa zdal obžalovaný normálnejší, potom sa javil ako pod vplyvom omamných a psychotropných látok.

Svedkyňa B. S., priateľka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní dňa 30.1.2019 uviedla, že dňa 19.8.2018 sa s obžalovaným rozhodli, že pôjdu na návštevu k rodičom. Obžalovaný bol z návštevy nervózny a povedal, že užil 4 alebo 5 tabletiiek Neurolu. Tento užíval aj vo väzbe. U otca obžalovaného si pripili, asi 2, 3 poháriky tvrdého alkoholu, keď končili návštevu, po ceste naspäť do Bratislavy si na benzínovej pumpe kúpil tvrdý alkohol, slivovicu, ktorú pil z fľaše, asi dva tri krát si odpil z pollitrovej fľaše. Celú fľašu nevypil, vypil tak dva tri deci. Zastavili sa v reštaurácii RIO, aby sa najedli. Obžalovanému sa zdalo, že ľudia okolo neho sa akoby o ňom rozprávali, nevedel to konkretizovať. Obžalovaný chcel šoférovať, to mu svedkyňa nedovolila, vedela, že má zákaz, preto išla volať známej na terasu

reštaurácie. Obžalovaný prišiel za ňou a myslel si, vyčítal jej, že mala niečo s kuchárom, preto ho napadol. V tej chvíli mala z obžalovaného strach, nevedela prečo to urobil. Útok na policajtov nevidela. Bola vonku, ale za rohom. Svedkyňa uviedla, že už po ceste ešte predtým ako vedela že užil tabletky, obžalovaný sa správal veľmi divne, takého ho ešte nevidela, nespoznávala ho, rozprával z cesty ako zmyslov zbavený. Uviedla, že v minulosti obžalovaný užíval dané tabletky a aj pil alkohol.

Znalkyňa V.. B. R. v záveroch znaleckého posudku č. 107/2018 ako aj pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný v čase spáchania skutku trpel akútnou intoxikáciou kombináciou návykových látok alkoholu a benzodiazepínov s neprimeranou emočnou reaktivitou, instabilitou afektov, emulačných obsahov v myslení, ktoré nedosahovali bludnú hĺbku a narušením úsudku. Menovaný trpí rozvinutým syndrómom závislosti od alkoholu ťažkej závažnosti a neschopnosťou extramurálnej abstinencie v kombinácii so škodlivým užívaním sedatív. Taktiež trpí emočne nestabilnou poruchou osobnosti, impulzívnym typom s patologickými vzorcami správania v zmysle nadmernej impulzivity a hnevливosti. Naznačená paranoidita u obžalovaného znamená osobnostný rys poruchy osobnosti, nejedná sa o blud, psychotický stav. Liečil sa ambulantne na kombináciu úzkostných a depresívnych porúch, ktoré u menovaného vyvolal abúzus návykových látok. Rozpoznávací a ovládacia schopnosť obžalovaného bola v čase skutku znížená len vo forenzne nevýznamnej miere vzhľadom na frekventné skúsenosti s intoxikáciou alkoholom a benzodiazepínmi. V minulosti bol obžalovaný závislý od kanabinoidov a pervitínu, dva krát bol protitoxikomanicky liečený. V súčasnosti zo psychiatrického hľadiska obžalovaný nemá poruchu kontaktu s realitou, jeho pobyt na slobode zo psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný. Znalkyňa navrhla uložiť obžalovanému protialkoholické liečenie ústavnou formou. Úzkostné a depresívne stavy boli u obžalovaného spôsobené nadmerným užívaním návykových látok. Užívanie viacerých tabletiiek neurolu u obžalovaného znamenalo zvýšenie účinkov alkoholu, s ktorým cieľom podľa znalkyňa tabletky obžalovaný aj užil. Aj menšie množstvo alkoholu mohlo privodiť intoxikáciu ťažšieho stupňa u obžalovaného. 7 tableti neurolu má výrazný vplyv na mozog, išlo o neterapeutickú dávku, obžalovaný si nemusel skutočne pamätať incident, ktorý sa mu prihodil.

Zo znaleckého posudku V.. B. F. č. 1/2019, ktorý si ako súkromný znalecký posudok nechal vypracovať v súdnom konaní obžalovaný, ako aj z výsluchu tohto znalca na hlavnom pojednávaní dňa 19.2.2019 vyplýva, že obžalovaný v čase skutku trpel hranične psychotickou poruchou v zmysle kvalitatívnej poruchy vedomia, amentne-delirantnej poruchy, ktorú si privodil sám kombinovaným užitím benzodiazepínového anxiolytika neurolu (účinná látka alprazolam) a značného množstva alkoholu. Znalec uviedol, že pojem hranične psychotický nie je pojmom oficiálnym, nie je to psychotický stav, len sa mu to približuje. Už pred užitím tejto kombinácie sa u obžalovaného jednalo o nestabilnú poruchu osobnosti impulzívny typ s rysmi vôľovej slabosti, nezdržanlivosti, nestálosti. Prítomné boli depresívne stavy, syndróm vyhorenia, panická porucha. Vplyvom uvedeného, ovládacie a rozpoznávací schopnosti boli u obžalovaného forenzne významne znížené, blížiac sa vymiznutiu, ale úplne vymiznuté neboli. U obžalovaného sa jedná o kompletnú psychosomatickú závislosť od alkoholu, škodlivým užívaním benzodiazepínov účinok alkoholu potencuje a dezinhibuje (odbrzdzuje) u neho afektové agresívne konanie obžalovaného. Takéto agresívne konanie obžalovaného pod vplyvom uvedených látok nie je obžalovanému cudzie ani v minulosti, s týmto má skúsenosti. Pod vplyvom alkoholu a benzodiazepínov sa správal agresívne aj v minulosti. V súčasnosti netrpí žiadnou duševnou poruchou v zmysle choromyseľnosti (psychózy). Vzhľadom na osobnostnú štruktúru a závislosť od alkoholu so škodlivým užívaním benzodiazepínov je jeho pobyt zo psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný. Znalec mu doporučuje uloženie ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou. Umiestnenie obžalovaného do výkonu trestu môže negatívne ovplyvniť jeho duševný stav a nemožno vylúčiť v minulosti prítomných suicidálnych úvah.

Súd na hlavnom pojednávaní vzhľadom na rozdielnosť záverov znalcov, vypočul oboch znalcov spolu, avšak obaja znalci zotrvali na záveroch svojich znaleckých posudkov a rozdiely v podstatných otázkach sa nepodarilo odstrániť.

Z toho dôvodu súd na návrh prokuratúry pribral v zmysle § 147 ods. 1,2 Trestného poriadku do konania znaleckú organizáciu FORENZA - znalecká organizácia psychiatrická spol. s r.o., Košice, na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku.

Znalecká organizácia FORENZA, Košice, vypracovala dňa 13.6.2019 znalecký posudok č. 24/2019, ktorý doručila súdu 14.6.2019. Zo záverov jej znaleckého posudku ako aj z výsluchu znalca za znaleckú organizáciu, F. V. J. F., W.. na hlavnom pojednávaní dňa 12.7.2019, vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania skutku trpel na vážnu prechodnú duševnú poruchu - Kvalitatívnu poruchu vedomia - obnubiláciou intixikačnú. Táto porucha bola spôsobená len požitím alkoholu v kombinácii s látkou alprazolam (liek Neurol), nebola spôsobená žiadnou duševnou poruchou alebo chorobou. Obžalovaný mohol vedieť o týchto prejavoch, pretože preukázateľne mal (resp. má) skúsenosť ako na neho vplýva intoxikácia alkoholu a alprazolamu. Znalec uviedol, že obnubilácia je krátkodobá vážna duševná porucha, ktorá spôsobila, že obžalovaný v čase spáchania skutku nemohol (nebol spôsobilý) rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a nebol spôsobilý rozoznať protiprávnosť svojho konania a nebol spôsobilý svojej konanie ovládať. Jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli v čase spáchania činu úplne vymiznuté a to obnubiláciou, ktorú si sám privodil tým, že sa dobrovoľne na základe svojho rozhodnutia intoxikoval alkoholom a liekom alprazolam. Znalec sa vyjadril k rozdielnym záverom znalcom v ich znaleckých posudkoch s tým, že uvádza, že V. R. správne popísala klinický stav obžalovaného, kvalitatívnu poruchu vedomia s „alkoholickým okienkom“ avšak pri hodnotení ovládacích a rozpoznávacích schopností túto skutočnosť nezohľadnila. Názor V. F. o zmenšení ovládacích schopností na hranici vymiznutia nie je správny, pretože ak intoxikácia spôsobí kvalitatívnu poruchu vedomia, tak sa vždy jedná o obnubiláciu, ktorá má väčšiu intenzitu a hĺbku a vedie k vymiznutiu ovládacích a rozpoznávacích schopností. Z posudku V. F. nie je zrejmé, prečo stav nediagnostikoval ako obnubiláciu ale ako amentne - delirantný stav. Obžalovaný netrpí v súčasnosti na vážnu duševnú chorobu - psychózu, v čom sa znalecké posudky zhodujú. Zo psychiatrického hľadiska preto jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný, čo konštatovala aj V. R., inak situáciu popísal znalec V. F. Vzhľadom k tomu, že zo psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný, psychiatrické liečenie by nesplnilo účel a nemá opodstatnenie, keďže obžalovaný nie je duševne chorý. Suicidálne sklony boli u obžalovaného v minulosti viazané na konzum legálnych a nelegálnych psychotropných látok. Keďže vo výkone trestu nebude mať možnosť ich konzumovať, riziko suicidálneho konania vo výkone trestu je minimálne. Znalec navrhoval uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou tak ako znalkyňa V. R.. Psychiatrické liečenie nemá opodstatnenie, pre zabránenie vzniku podobnej poruchy v budúcnosti je potrebná abstinencia obžalovaného, ktorá zabráni vzniku kvalitatívnej poruchy vedomia. Znalec poukázal na to, že pojem „hranične psychotická porucha“, ktorý použil znalec V. F. nie je pojmom oficiálnym. Znalcovi nie je jasné, prečo V. F. tento pojem použil. Ďalej uviedol, že obžalovaný preukázateľne mohol poznať účinky kombinovanej intoxikácie alkoholu a bezzodiazepínov. V čase, keď sa obžalovaný intoxikoval alkoholom a benzodiazepínmi, neexistovala nebola u neho žiadna duševná porucha, kedy by nevedel ovládať svoje konanie alebo rozpoznať jeho protiprávnosť. Takýto stav si spôsobil až uvedenou intoxikáciou. Znalec za významné považoval tú skutočnosť, že u obžalovaného syndróm závislosti na alkohole je tak vážny, že obžalovaný mal oproti bežným ľuďom po prepustení z väzby omnoho menšiu šancu vydržať stav abstinencie u alkohole, táto porucha - alkoholizmus spôsobovala menšiu schopnosť ubrániť sa užívaniu alkoholu. Obžalovaný ale preukázateľne účinky alkoholu na svoj organizmus ako aj jeho kombináciu s benzodiazepínmi dobre poznal z minulosti z frekventného užívania, pričom alkohol užíval vo veľkom množstve.

Zo záznamu o vykonaní dychovej skúšky zo dňa 19.8.2018 v čase o 22:46 hod. vyplýva, že u obžalovaného bola nameraná hladina alkoholu 0,55 mg/l.

Z odborného vyjadrenia č. 67/18 V. V.N. W. prečítaného na hlavnom pojednávaní za súhlasu procesných strán v zmysle § 268 ods. 2, ods. 5 Trestného poriadku vyplýva, že Q. E. utrpel zranenia a to zlomeninu v záprstnej kosti pod hlavicou na pravej ruke s posunom kostných úlomkov, ktoré zranenie vzniklo priamym mechanizmom, pôsobením tvrdého, tupého predmetu na miesta, kde došlo k prejavom zranenia. Mohlo sa jednať o úder vedený rukou zovretou v päšť, nohou so silnou intenzitou pôsobiacej sily. Zranenie si bežne vyžaduje dobu liečenia 4-5 týždňov, práceneschopnosť môže byť až 6 týždňov, obmedzenia pretrvávajú 4-5 týždňov. Obmedzenia v bežnom živote spôsobilo jednak bolesťou a tiež fixáciou pravej ruky v sadre. Obmedzenie je preto vo fyzickej záťaži, v manuálnej práci a činnosti, z dôvodu sadry aj v oblasti hygieny.

Z odborného vyjadrenia č. 68/18 V. V.N. W. prečítaného na hlavnom pojednávaní za súhlasu procesných strán v zmysle § 268 ods. 2, ods. 5 Trestného poriadku vyplýva, že V. A. utrpel zranenie a to pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého predlaktia, ide o ľahké zranenie vzniknuté priamym mechanizmom pôsobením tvrdého, tupého predmetu na miesta, kde došlo k prejavom zranenia. Mohlo ísť o úder rukou alebo nohou

so slabou intenzitou pôsobiacej sily. Zranenie vyžaduje dobu liečenia 1-3 týždne, rovnako dlho môže trvať aj práceneschopnosť. Obmedzenie je spôsobené najmä bolesťou pri fyzickej záťaži, v manuálnej práci a činnosti.

Zo spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/57/2018 vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom zo dňa 16.8.2018, právoplatným toho istého dňa v bode 1/ za prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 30.5.2018 v bode 2/ za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, ktorých sa dopustil dňa 3.6.2018, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom s probačným dohľadom na 3 roky, zákaz požívania alkoholických nápojov a omamných látok, zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 6 rokov a ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Obžalovaný bol vo veci stíhaný väzobne a právoplatnosťou trestného rozkazu dňa 16.8.2018 bol obžalovaný prepustený z väzby na slobodu.

V danom konaní Okresného súdu Bratislava IV bol na obžalovaného vypracovaný aj znalecký posudok č. 16/2018 znalkyňou V.. N. F. prečítaný na hlavnom pojednávaní ako listinný dôkaz, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol v čase skutku v alkoholovej opitosti stredne ťažkého stupňa, podľa jeho slov vypil 3 sedemdecilitrové fľaše vína, uvádzal, že niekoľko takých fliaš vypije denne. Užíval aj antidepresíva 1 tabletku ráno a tiež Neurol 3 tabletky denne. V kombinácii týchto látok a alkoholu môže dôjsť k potencii účinku. Znalčka taktiež konštatovala u obžalovaného zmiešanú úzkostne depresívnu poruchu a poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním alkoholu a viacerých drog. Taktiež zistila syndróm závislosti na alkohole s poruchami správania a následnou agresivitou. Aj relatívne menšia hladina alkoholu u obžalovaného môže byť spúšťačom aktivity, zvýšeného sebavedomia, znižuje sa kritičnosť, objavuje sa expanzivnosť, stúpa agresivita. Ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli znížené ale nie vymiznuté.

Súd vykonal aj ďalšie dôkazy tak ako je uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 323 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona kto použije násilie

a) v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, alebo

b) pre výkon právomoci verejného činiteľa,

potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

(2) Odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním ublíženie na zdraví,

Podľa § 15 písm. a), b) Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmý.

Podľa § 23 Trestného zákona kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, nie je za tento čin trestne zodpovedný, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Podľa § 130 ods. 5 Trestného zákona návykovou látkou sa na účely tohto zákona rozumie alkohol, omamné látky, psychotropné látky a ostatné látky spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie.

Podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona kto sa pozitím alebo aplikáciou návykovej látky, hoci aj z nedbanlivosti, privedie do stavu nepričetnosti, v ktorom sa dopustí konania, ktoré má inak znaky trestného činu, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov; ak sa však dopustí konania, ktoré má inak znaky trestného činu, na ktorý zákon ustanovuje miernejší trest, potrestá sa týmto miernejším trestom.

Podľa § 363 ods. 2 Trestného zákona ustanovenie odseku 1, ako ani § 23 sa nepoužije, ak sa páchatel privedol do stavu nepričetnosti v úmysle spáchať trestný čin

Podanou obžalobou sa obžalovanému kládlo za vinu spáchanie zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené na začiatku odôvodnenia rozsudku. V konečnom dôsledku, súd po vykonanom dokazovaní mal za to, že obžalovaný sa skutočne dopustil konania tak ako bolo popisované v podanej obžalobe a súd mal aj za to, že týmto konaním obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty stíhaného zločinu útoku na verejného činiteľa, avšak vzhľadom na zistenú nepričetnosť obžalovaného v čase spáchania skutku, súd nakoniec obžalovaného uznal za vinného zo spáchania zločinu opilstva podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona s tým, že skutkový základ doplnil na začiatku tak, že obžalovaný „po tom, čo sa sám intoxikoval kombináciou požitia alkoholu a benzodiazepínov, čím sa privedol do stavu nepričetnosti,...“. Súd sa pri rozhodovaní pritom spravoval nasledovnými úvahami.

V prvom rade súd uvádza, že trestný čin opilstva postihuje také činy, ktoré naplňajú niektorú zo skutkových podstát trestných činov uvedených v osobitnej časti trestného zákona s výnimkou obligatórneho znaku subjektu, teda trestne zodpovedného páchatela, pretože páchatel spácha takýto čin v stave nepričetnosti, ktorá je okolnosťou vylučujúcou trestnú zodpovednosť. Podľa § 23 Trestného zákona kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, nie je za tento čin trestne zodpovedný, ak trestný zákon neustanovuje inak. Slovné spojenie ak zákon neustanovuje inak odkazuje práve na trestný čin opilstva podľa § 363 Trestného zákona. Rozdiel medzi beztrestnosťou trestne zodpovedného páchatela podľa § 23 Trestného zákona a trestným činom opilstva spočíva v tom, že pri trestnom čine opilstva si páchatel túto nepričetnosť privedol sám a to pozitím alebo aplikáciou návykovej látky z nedbanlivosti alebo úmyselne, pričom takto vyvodené zavinenie pokrýva aj to, že páchatel sa v takomto stave dopustí konania, ktoré má inak znaky teoreticky hociktorého trestného činu.

V tomto prípade obžalovaný svojím konaním popísaným vo výroku rozsudku (útokom na policajtov pri výkone ich oprávnení) naplnil všetky znaky zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Obžalovaný v podstate nepopieral spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, nebránil sa spôsobom, že by sa útoku na policajtov nedopustil, obžalovaný od začiatku tvrdil, že si nič z predmetného incidentu nepamätá. Jeho postoj k spáchaniu trestného činu bol taký, že si je vedomý, že to asi urobil, lebo to na neho veľa ľudí hovorí, preto je to pravda. Obžalovaný preto aj prejavil útosť nad svojím konaním a ospravedlnil sa za svojej konanie osobitne aj obom poškodeným policajtom v rámci vyjadrení k vykonaným dôkazom. Skutočnosť, že sa obžalovaný dopustil spáchania skutku, ktorý by za predpokladu jeho pričetnosti, naplnil všetky znaky zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, vyplývajú z vykonaného dokazovania a to najmä z výsluchov V. A. P. Q. E. ako poškodených policajtov, ktorých obžalovaný napadol, a ktorí presne popísali spôsob ako ich obžalovaný potom ako ho chceli predviesť na oddelenie za účelom preukázania totožnosti, ktorú totožnosť obžalovaný odmietol preukázať, a viedli ho v putách k služobnému vozidlu, ich napadol, popísali ako je uvedené vyššie aj spôsob útoku obžalovaného na nich ako aj zranenia, ktoré im obžalovaný spôsobil pri svojom útoku. Fakt, že sa skutok stal dosvedčujú aj ďalší priami svedkovia a to Z. Q., príslušníčka policajného zboru, V. Q. P. N. Š., ktorí všetci svedkovia videli útok obžalovaného na policajtov E. P. A.. Svedok Š. a svedkyňa Q. pritom podrobne popísali aj spôsob útoku obžalovaného na policajtov. Nepriamo usvedčuje obžalovaného aj výpoveď svedka V. D.V., ktorý síce priamo jeho útok nevidel, avšak ako mu kolegyňa Q.Y. povedala, že sa niečo deje, išiel sa pozrieť na miesto, kde už bol obžalovaný spacifikovaný, pričom kolegovia A. P. E. mu popísali zranenia, ktoré pri útoku obžalovaného utrpeli. Obžalovaný pritom počas služobného zákroku kládol aktívny odpor a fyzicky napádal policajtov a takým spôsobom sa správal po tom, čo na výzvu policajta Obvodného oddelenia PZ Nové Mesto nad Váhom v zmysle ustanovenia § 18 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení

neskorších predpisov odmietol preukázať svoju totožnosť v dôsledku čoho bol podľa § 18 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore, predvedený na Obvodné oddelenie PZ Nové Mesto nad Váhom za účelom preukázania jeho totožnosti. Príslušníci PZ následne použili hmaty, chvaty, údery a kopy sebaobrany na prekonanie odporu a odvrátenie útoku podľa § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore. Zranenia, ktoré utrpeli poškodení vyplývali z oboznámených odborných vyjadrení č. 67/18 a č. 68/18, ktoré vypracoval znalec V. V. W.. Pretože policajt práv. Q. E. utrpel zlomeninu V. zápustnej kosti pod hlavicou na pravej ruke s posunom kostných úlomkov, ktoré si vyžiadali dobu liečenia, počas ktorej bol poškodený obmedzený v bežnom spôsobe života najmenej 4 týždne, ruku mal v sadre, bol práceneschopný, jednalo sa o zranenie prejavujúce sa bolestivosťou a toto zranenie spôsobilo, že bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob jeho života (ktorý súdna prax vyvodzuje približne na dobu 7 dní), obžalovaný naplnil svojím aktívnym konaním aj ustanovenia nielen základnej skutkovej podstaty v § 323 ods. 1 písm. a) ale aj kvalifikovanej skutkovej podstaty § 323 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, keďže použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a spôsobil verejnému činiteľovi ublíženie na zdraví. Obžalovaný by tak na základe uvedeného bol odsúdený za uvedený zločin útoku na verejného činiteľa, kde je trestná sadzba 3 až 8 rokov za predpokladu, že by v čase spáchania skutku bol príčetný.

Základnými všeobecnými predpokladmi pre uznanie obžalovaného vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe je samotné preukázanie, že sa skutok, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba stal, že je trestným činom, a že bolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. Obžalovaný zároveň musí byť trestne zodpovedný subjekt z hľadiska veku a príčetnosti. V tomto prípade súd vykonaným dokazovaním pri hodnotení dôkazov jednotlivo ako aj súhrnne vo všetkých súvislostiach ako je uvedené vyššie nadobudol jednoznačné a nespochybniteľné presvedčenie, že obžalovaný sa dopustil útoku na policajtov, avšak tento skutok spáchal v stave nepríčetnosti. Súd potom musel posudzovať a vyhodnotiť, čo spôsobilo nepríčetnosť u obžalovaného, ako sa do tohto stavu dostal, a či predtým ako si tento stav privodil, trpel nejakou duševnou poruchou, v dôsledku ktorej by nevedel ovládať svojej konanie alebo rozpoznať jeho protiprávnosť.

Zistenie stavu nepríčetnosti na hlavnom pojednávaní u obžalovaného, kedy ovládacie alebo rozpoznávací schopnosti boli v čase spáchania skutku úplne vymiznuté, prináša v podstate dve možné riešenia. Jedným je jeho oslobodenie spod obžaloby v zmysle § 285 písm. d) Trestného poriadku a ďalším odsúdenie za trestný čin opilstva podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona. Súd pritom ohľadom príčetnosti vykonal v podstate rozsiahle dokazovanie. V prípravnom konaní vypracovala znalecký posudok V. B. R., potom v súdnom konaní si obžalovaný nechal vypracovať súkromný znalecký posudok V. B. F., ktoré znalecké posudky mali diametrálne rozdielne závery ohľadom úrovne ovládacích a rozpoznávacích schopností obžalovaného v čase spáchania skutku, kedy podľa V. R. boli v podstate takmer zachované (znížené vo forenzne nevýznamnej miere) a podľa V. F. takmer vymiznuté. Taktiež sa posudky líšili v otázke nebezpečnosti pobytu obžalovaného na slobode zo psychiatrického hľadiska a navrhnutí ochranného psychiatrického alebo protialkoholického liečenia. Najmä však otázka úrovne ovládacích a rozpoznávacích schopností bola dôležitá aj z pohľadu navrhovaného použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona pri znižovaní trestu pod dolnú hranicu, ktoré by mohlo byť použité iba podľa posudku V. F.. Znalci však zotrvali na záveroch svojich posudkov a rozdiely sa nepodarilo odstrániť ani ich spoločným výsluchom na hlavnom pojednávaní a preto súd pribral znaleckú organizáciu na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku. Súd pritom konštatuje, že otázka príčetnosti je síce otázkou právnou, avšak diagnostika kvalitatívnej poruchy vedomia spôsobenej intoxikáciou alkoholu a benzodiazepínov a s daným stavom spojená úroveň zachovania ovládacích a rozpoznávacích schopností obžalovaného, teda z odborného hľadiska ustálenie toho ako sa človek pri takej poruche vedomie dokáže správať, čo môže rozpoznať a či môže ovládať svoje konanie je odbornou otázkou, na ktorú odpovedá znalec. Z kontrolného znaleckého posudku znaleckej organizácie FORENZA Košice, na ktorom znaleckom posudku súd založil svojej rozhodnutie, vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania skutku trpel na vážnu prechodnú duševnú poruchu - Kvalitatívnu poruchu vedomia - obnubiláciu intixikačnú. Táto porucha bola spôsobená len požitím alkoholu v kombinácii s látkou alprazolam (liek Neurol). Obžalovaný mohol vedieť o týchto prejavoch, pretože preukázateľne mal (resp. má) skúsenosť ako na neho vplýva intoxikácia alkoholu a alprazolamu. Znalec uviedol, že obnubilácia je krátkodobá vážna duševná porucha, ktorá spôsobila, že obžalovaný v čase spáchania skutku nemohol (nebol spôsobilý) rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a nebol spôsobilý rozoznať protiprávnosť svojho konania a nebol spôsobilý svojej konanie ovládať. Jeho rozpoznávací a ovládacie schopnosti boli v čase spáchania činu úplne vymiznuté a to obnubiláciou, ktorú si sám privodil tým,

že sa dobrovoľne na základe svojho rozhodnutia intoxikoval alkoholom a liekom alprazolam. Znalec v kontrolnom znaleckom posudku sa vyjadril aj k rozdielnym záverom znalcom v ich znaleckých posudkoch s tým, že uvádza, že V.. R. správne popísala klinický stav obžalovaného, kvalitatívnu poruchu vedomia s „alkoholickým okienkom“ avšak pri hodnotení ovládacích a rozpoznávacích schopností túto skutočnosť nezohľadnila. Názor V.. F. o zmenšení ovládacích schopností na hranici vymiznutia nie je správny, pretože ak intoxikácia spôsobí kvalitatívnu poruchu vedomia, tak sa vždy jedná o obnubiláciu, ktorá má väčšiu intenzitu a hĺbku a vedie k vymiznutiu ovládacích a rozpoznávacích schopností. Z posudku V.. F. nie je zrejmé, prečo stav nediagnostikoval ako obnubiláciu ale ako amentne - delirantný stav. Taktiež tento znalec používal neoficiálne pojmy ako „hranične psychotická porucha“. Z uvedených dôvodov a vysvetlení, súd si osvojil názor znalca v kontrolnom znaleckom posudku a uzavrel, že obžalovaný v čase spáchania skutku pre krátkodobú vážnu duševnú poruchu, kvalitatívnu poruchu vedomia - obnubiláciu nemohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania a nemohol ani ovládať svoje konanie, jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli úplne vymiznuté a preto spáchal skutok v stave nepríčetnosti podľa § 23 Trestného zákona.

Súd mal však za to, že táto nepríčetnosť ho nezbavuje trestnej zodpovednosti, nakoľko si tento stav sám úmyselne privodil pozitívom návykovej látky, značného množstva alkoholu a niekoľkých tabletiiek lieku Neurol, ktorý patrí medzi benzodiazepíny. Obžalovaný v podstate od začiatku tvrdil, že si nič nepamätá, pričom uvádzal, že vypil značné množstvo tvrdého alkoholu s tým, že predtým užil 7 tabletiiek Neurolu. Obžalovaný tak svojím správaním naplnil všetky znaky trestného činu opilstva podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný spáchal zločin opilstva a podľa názoru súdu konal v nepriamom úmysle v zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona, teda vedel, že svojím konaním môže porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného trestným zákonom spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný. Tento nepriamy úmysel sa pritom vzťahuje na privedenie sa do stavu nepríčetnosti. Obžalovaný veľmi dobre vedel aký účinok má na neho väčšie množstvo alkoholu ako aj užitie liekov, dobre vedel z početných skúseností, že liek Neurol potencuje účinok alkoholu a s týmto bol pri svojich početných skúsenostiach bez akýchkoľvek pochybností uzrozmenný. Rovnako v podstate nielen F.. F., ale aj obaja ďalší znalci sa zhodli v tom, že obžalovaný mohol vedieť o prejavoch a účinkoch nadmerného užitia alkoholu a liekov, pretože preukázateľne mal skúsenosť ako na neho vplyva intoxikácia alkoholu a alprazolamu. Vedel aj o svojom agresívnom správaní sa pod vplyvom uvedených návykových látok ako aj o tom, že si niekedy nič nepamätá, s týmto mal vzhľadom viacročnú závislosť na alkohole skúsenosti. Vedel aj, že už v minulosti pod vplyvom alkoholu a liekov napadol aj policajtov, čím sa dopustil zločinu útoku na verejného činiteľa. I v konaní na Okresnom súde Bratislava IV sám uvádzal znalkyni, že pil aj niekoľko 7dcl fliaš alkoholu denne. Obžalovaný taktiež veľmi dobre vedel, že je zakázané piť alkohol a súčasne užívať lieky Neurol, čo sám pri svojom výsluchu potvrdil, napriek tomu iba tri dni po prepustení z väzby a právoplatného odsúdenia, užil napriek zákazu, ktorý mu bol uložený značné množstvo alkoholu, čo skombinoval s nadmerným množstvom liekov, v dôsledku čoho sa priviedol do stavu nepríčetnosti. Na mieste sa javí ako potrebné uviesť aj to, že v čase, keď v daný deň užíval alkohol a lieky, v tom čase ešte príčetný bol ako sa vyjadril znalec F.. F., do stavu nepríčetnosti sa priviedol až pozitívom alkoholu a liekov, predtým netrpel duševnou poruchou, pre ktorú by mal ovládacie a rozpoznávacie schopnosti vymiznuté. V nadväznosti na ustanovenie § 363 ods. 2 Trestného zákona súd uvádza, že v konaní pritom nebolo preukázané, že by obžalovaný „pil na guráž“, teda že by sa priviedol do stavu nepríčetnosti v úmysle spáchať konkrétny trestný čin, zo samotných okolností za akých sa odohral skutok a z výsluchov obžalovaného a svedkov, táto skutočnosť nevyplýva. Vzhľadom na uvedené súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania zločinu opilstva podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty daného trestného činu.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. c) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchateľ spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. f) Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal trestný čin verejne.

Podľa § 36 písm. m) Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 48 ods. 2 Trestného zákona súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,

b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútka páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide

o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukládanie trestu súd pri prihladnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovanému ako druh trestu trest odňatia slobody a to na samej dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 4 roky a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a uložením ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou.

Z odpisu z registra trestov a oboznámeného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/57/2018 súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát odsúdený trestným rozkazom zo dňa 16.8.2018, právoplatným dňa 16.8.2018 v bode 1/ za prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 30.5.2018 v bode 2/ za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, ktorých sa dopustil dňa 3.6.2018, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom s probačným dohľadom na 3 roky, zákaz požívania alkoholických nápojov a omamných látok, zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 6 rokov a ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Obžalovaný bol vo veci stíhaný väzobne a právoplatnosťou trestného rozkazu dňa 16.8.2018 bol obžalovaný prepustený z väzby na slobodu a nasledujúceho dňa mu začala plynúť skúšobná doba.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov a správnych deliktov vyplýva, že obžalovaný bol postihnutý za spáchanie šiestich priestupkov zväčša na úseku dopravy. Okrem toho bol postihnutý aj za neuposlušnosť výzvy, aby zotrval na určenom mieste a nepokúšal sa utiecť zasahujúcej hliadke PZ, teda neuposlušnosť výzvy verejného činiteľa pri výkone jeho právomoci.

Z lustrácie v sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný pracoval takmer nepretržite od roku 2014 do 31.7.2018.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa obžalovaný priznal a svoj čin úprimne oľutoval. V tomto smere súd v podstate stál pred úvahou, či je možné ľutovať aj trestný čin spáchaný v nepričetnosti, teda trestný čin opilstva, keďže ľutosť vyjadruje určitý vnútorný postoj obžalovaného k spáchanému trestnému činu, na ktorý sám uvádza, že si ho ani nepamätá. Súd mal však za to, že trestný zákon neobmedzuje priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti u trestného činu opilstva a ani na prípad, že by si páchatel' nič nepamätal. Obžalovaný síce neurobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pretože chcel vykonávať dokazovanie ohľadom jeho duševného stavu v čase spáchania skutku, avšak sám uviedol, že ho veľmi mrzí, čo urobil, priznal sa, že to urobil, lebo to na neho všetci hovoria, aj keď on si to nepamätá a po výsluchu poškodených policajtov, sa v rámci vyjadrenia k ich výsluchom obom ospravedlnil. Z uvedených dôvodov súd mal za to, že je možné u obžalovaného priznať túto poľahčujúcu okolnosť. Okrem toho súd priznal obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. c) Trestného zákona. Súd mal za to, že v tomto konkrétnom prípade vzhľadom na vyjadrenie v podstate všetkých troch znalcov, ale najmä vyjadrenie znalca F. F. na hlavnom pojednávaní, ktorý vypracoval kontrolný znalecký posudok, o ťažkej závislosti obžalovaného na alkohole, ktorá silná závislosť spôsobila že mal oproti bežnému človeku výrazne zníženú schopnosť ubrániť sa užitiu alkoholu po prepustení z väzby na slobodu, teda do stavu nepričetnosti, ktorý si obžalovaný sám privodil užitím alkoholu a liekov sa dostal aj v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej silnej závislosti na alkohole, čo súd napokon vyhodnotil aj ako poľahčujúcu okolnosť. Súd mal za to, že v tomto prípade vzhľadom aj na všetky okolnosti pri ukladaní trestu a pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností a spôsobu výpočtu trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 ale aj ods. 5 Trestného zákona, je v tomto individuálnom prípade priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti odôvodnené. Okrem toho súd u

obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť a to podľa § 37 písm. f) Trestného zákona, že spáchal trestný čin verejne, teda v zmysle § 122 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami, ktorá skutočnosť vyplýva z vykonaného dokazovania a vyluchu svedkov. Súd nezistil iné priťažujúce okolnosti u obžalovaného a to ani okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona navrhovanú prokurátorom, že už bol odsúdený za spáchanie trestného činu. V tejto súvislosti súd uvádza, že je síce pravdou, že obžalovaný už bol právoplatne odsúdený za spáchanie trestného činu v konaní Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/57/2018, avšak jedná sa o jeho jediné odsúdenie a toto odsúdenie je súčasne už okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby (§ 38 ods. 5 Trestného zákona - opätovné spáchanie zločinu) a preto nemôže byť súčasne aj priťažujúcou okolnosťou, nakoľko to vylučuje ustanovenie § 38 ods. 1 Trestného zákona a došlo by tým k porušeniu zásady „ne bis in idem“. Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 104/2009 sa pritom zhodlo v tom, že okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby môže byť aj okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona.

Obžalovaného súd odsúdil za zločin opilstva podľa § 363 ods. 1 Trestného zákona, kde je základná trestná sadzba v rozmedzí od 3 do 8 rokov rovnako ako v prípade zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona. Úmyselné spáchanie trestného činu opilstva je zločinom v základnej skutkovej podstate, pokiaľ sa obžalovaný nedopustí v stave nepričetnosti trestného činu s miernejšou trestnou sadzbou. Vzhľadom na to, že obžalovaný sa opätovne dopustil spáchania zločinu (konanie 3T/57/2018), do úvahy pripadal obligatórne (keďže sa nejednalo o uloženie zvýšeného úhrnného alebo súhrnného trestu podľa § 38 ods. 7 Trestného zákona) postup podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona vo vzťahu k odsúdeniu za zločin útoku na verejného činiteľa Okresným súdom Bratislava IV, na ktoré odsúdenie možno prihliadať, pretože nie je zahladené ani nebolo zrušené. Z uvedeného dôvodu sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 5 a postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zvyšovala o jednu polovicu, a súčasne z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností sa v zmysle § 38 ods. 3 znižovala horná hranica zákonom ustanovenie trestnej sadzby o jednu tretinu. Za tejto situácie je nevyhnutné najskôr znížiť hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a následne z upravenej trestnej sadzby vypočítať zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu polovicu (viď napríklad uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/95/2018 zo dňa 9.10.2018, 2To/128/2018 zo dňa 17.1.2019). Ide o spôsob výpočtu trestnej sadzby výhodnejší pre obžalovaného pri neexistencii jednoznačne uvedeného postupu v Trestnom zákone (že by sa malo postupovať z tej istej trestnej sadzby). Týmto spôsobom sa horná hranica trestnej sadzby upravuje z 8 rokov na 6 rokov a 4 mesiace (rozdiel trestnej sadzby $60 \text{ mesiacov} / 3 = 20$, potom $96 \text{ mesiacov} - 20 = 76 \text{ mesiacov} = 6 \text{ rokov} + 4 \text{ mesiace}$). Následne sa upravuje dolná hranica trestnej sadzby zvýšením o jednu polovicu zo sadzby 3 roky až 6 rokov a 4 mesiace a to na 4 roky a 8 mesiacov na dolnej hranici (rozdiel trestnej sadzby $40 \text{ mesiacov} / 2 = 20 \text{ mesiacov}$, potom $36 \text{ mesiacov} + 20 \text{ mesiacov} = 56 \text{ mesiacov} = 4 \text{ roky} + 8 \text{ mesiace}$). U obžalovaného preto prichádzalo do úvahy ukladanie trestu v trestnej sadzbe od 4 rokov a 8 mesiacov až 6 rokov a 4 mesiace.

Súd pri konečnom rozhodovaní o výške trestu odňatia slobody, ktorý druh trest musel súd obligatórne v prípade obžalovaného za spáchaný zločin ukladať v zmysle § 34 ods. 6 Trestného zákona, prihliadol aj na samotný postoj obžalovaného k spáchanému trestnému činu, teda, že sa k spáchaniu priznal, trestný čin oľutoval, osobne sa na hlavnom pojednávaní ospravedlnil poškodeným. Taktiež súd prihliadol k tomu, že u obžalovaného bola zistená silná závislosť na alkohole, taktiež benzodiazepínoch, pričom súd má za to, že u obžalovaného je nevyhnutné vykonať ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ktoré liečenie môže významne napomôcť k ochrane spoločnosti a náprave obžalovaného. Z uvedených dôvodov u obžalovaného je podľa názoru súdu potrebné uložiť mu trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, ktorý trest súd považuje za dostatočný na jeho nápravu ako aj ochranu spoločnosti. Súd prihliadol aj k tomu, že obžalovaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia spáchal opätovne trestný čin, preto prichádza do úvahy aj premena 3-ročného podmieneného trestu v konaní na Okresnom súde Bratislava IV. Pri ďalších úvahách o treste a o prípadnom znižovaní trestu súd však nemôže opomenúť správanie obžalovaného pred spáchaním trestného činu, že sa v minulosti pod vplyvom alkoholu i liekov už dopustil útoku na verejného činiteľa (hoci vtedy v stave pričetnosti), taktiež z evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol postihnutý aj za to, že neuposlúchol výzvu verejného činiteľa pri výkone jeho právomoci. Negatívne správanie voči príslušníkom policajného zboru sa u obžalovaného najmä pod vplyvom alkoholu prípadne ďalších látok javí ako opakovaná črta jeho osobnosti, alkohol odbúrava zábrany u obžalovaného, účinok alkoholu úmyselne potencuje užitím benzodiazepínov a dopúšťa sa následne agresívneho správania voči verejným činiteľom, ktorého svojho správania si je vedomý. Je nevyhnutné uviesť, že obžalovaný o týchto svojich prejavoch pod vplyvom alkoholu a liekov teda vedel, pretože mal s nimi v minulosti skúsenosti. Obžalovaný pritom hovoril aj, že

takých ako sú policajti bije, že sú to žebráci, vyhrážal sa aj zabitím a hovoril, že je to také jeho hobby napádať policajtov. Za zmienku stojí aj to, že zákaz požívania alkoholických nápojov obžalovaný porušil už tri dni po prepustení z výkonu väzby. U obžalovaného preto neexistovali dôvody na mimoriadne znížovanie trestu odňatia slobody v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona, pričom použitie § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona nie je možné, nakoľko obžalovaný sa nedopustil spáchania trestného činu v stave zmenšenej príčetnosti.

Takto uložený trest zároveň podľa názoru súdu plní funkciu tak individuálnej ako aj generálnej prevencie a dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchaním ďalšej trestnej činnosti zo strany obžalovaného ako aj jeho nápravu do budúcnosti.

Pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanému súd na odporúčanie znalca znaleckej organizácie FORENZA, Košice, ktorý sa stotožnil aj s názorom znalkyne V. R. vzhľadom na silnú závislosť obžalovaného na alkohole, uložil obžalovanému aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.